

POSUDEK OPONENTA PÍSEMNÉ KVALIFIKAČNÍ PRÁCE

Název práce: Možnosti práce s grafickou partiturou
Autor/ka práce: Martin Debříčka
Studijní program: Jazzová hudba
Typ studijního programu: navazující magisterský

Vymezení cíle a jeho naplnění:

Velmi zdařilé.

Aktuálnost tématu (a relevance zvolené metodologie v případě diplomové práce):

Téma je aktuální vzhledem k vzrůstajícímu zájmu o předmětný druh improvizace mezi mladými hudebníky.

Odborný přínos, původnost práce a její případné využití v praxi:

V české literatuře není problematika příliš pokryta, takže práce je přínosná.

Logická stavba a členění práce:

Práce postupuje od teoretického výkladu k praktickým aplikacím i ukázkám autorovy tvorby, což považuji za ideální stavbu práce.

Formální úprava a náležitosti práce včetně jejího rozsahu:

Rozsah práce přesahuje požadavek na Mg. práci, formální úprava je v pořádku.

Práce s informačními zdroji:

V pořádku.

Jazyková, stylistická a terminologická úroveň:

Anglické citáty měly být přeloženy do češtiny. Slovo vést autor píše jako “vézt” (mohou vézt...). Občas chybí mezera za čárkou. Nejasné formulace viz níže.

Celkové/vlastní shrnutí hodnotitele:

Přes zmíněné vady pravopisu, či občasné jazykové neobratnosti hodnotím práci jako velmi přínosnou. Autor si dal velkou práci, aby vyčerpávajícím způsobem postihl danou problematiku a přiznaný částečně subjektivní pohled na ni nijak neubírá na kvalitě práce, spíše ji zpřístupňuje čtenáři.

Otázky a náměty k diskuzi při obhajobě:

Potřebuji vysvětlit:

Str. 7, citát Fausta Romitelliho: „Obhajuji ideu, že tělo musí být znovu umístěno do samého jádra hudební zkušenosti. Hudba je zřejmě převážně fyzická reakce na tělo.“

Str. 8: zvýrazněná role přítomných procesů – zahrnuje konkrétní situace, prostor i lidi. Intenzita přítomných procesů roste s větší poměrem improvizace.

Str. 14: Z práce Petera Ablingera, který ve své úvaze o nezáměrnosti a vztahování k okolnostem cituje chilského biologa Humberta Maturanu: Free is he who has no choice. (Kitaro Nishida put it this way: the will, faced with a choice, has already lost its freedom.)

Z hlediska politiky trochu nebezpečné...

Str. 16: Při snaze třídít druhy grafických partitur bychom se mohli opřít o dělení, které ve své eseji Grafické notace a hudební grafiky navrhuje Julia H. Schröderová: „**Musical graphic notation** is a written representation of music that uses none or only few of the elements of traditional staff notation. Graphic notation is often an indeterminate, ambiguous type of notation whose symbols and interpretations are explained in a legend or in annotations. **Musical graphics**, on the other hand, has its own aesthetic value as a visual art and does not have to be defined through its translatability into music. Like visual scores—that is, images instead of graphics—musical graphics is composed not with the intent of producing concrete music; it may, however, be translated into music.“

Podle mého názoru nejde o dva druhy grafických partitur, ale o dva různé druhy umění - hudební vs. výtvarné, inspirované hudbou.

Str. 17, nerozumím větě: V mnohosti způsobů pojetí a kombinování druhů konceptuálních partitur nacházím otevřený prostor ke kreativnímu a osobitému uchopení dnešního autora.

Doporučení práce k obhajobě:

práci doporučuji k obhajobě

Navrhovaná klasifikace: A

Datum vypracování posudku:

30.8.2023

Jaromír Honzák

Jméno oponenta práce

.....

(datum a podpis)